

„UN ZIARIST ÎN PIELEA GOALĂ VA TRECE PE STRADĂ”

VOCEA VÂLCII

În revista CRITERII POLITICE a consacratului jurnalist profesionist George Smeoreanu – revistăce se afirmă tot mai puternic, de la număr la număr, pe piața publicistică vâlceană și argeșeană, în ultimele ediții se face o radiografie completă a atitudinii profesionale a celui ce mai crede despre el că este un jurnalist apreciat, Silviu Popescu, cu referire la ura ce o manifestă acesta împotriva primarului Mircia Gutău. Împărtășind punctul nostru de vedere, privind prezumția de nevinovăție dintre copertile dosarului „Gutău-Dicu”, fără a ne pune de acord, „inginerul de ziare” Smeoreanu afirmă: ” „*Criterionii politice*” are, de asemenea, un punct de vedere, noi înclinând spre ideea că prezumția de nevinovăție trebuie să stea la baza oricărei atitudini de presă, acesta fiind motivul pentru care am fost mai mult de partea primarului decât împotriva lui. Nu ne-am permis însă să dăm verdicte înaintea pronunțării justiției. În rest, nu mai trebuie nimic comentat, doar de analizat atitudinea celui care tulbură viața publică a județului, cu scopul de a obține foloase necuvenite de tipul „Pamfil Șeicaru”. ” **Romeo POPESCU**

PRESA vâlceană , LA CEAS DE CUMPĂNĂ

Presa din județul Vâlcea s-a polarizat în jurul procesului primarului Mircia Gutău. Dacă cele două mari gazete „Viața Vâlcii” și „Vocea Vâlcii” îl consideră pe primar nevinovat, cotidianul mai nou venit pe piață „Curierul de Râmnic” face spume încercând să dovedească , înaintea justiției, că Gutău trebuie închis. În curând, se va pronunța sentința și se va ști cine a avut dreptate. Imediat vor începe acuzațiile părții câștigătoare toare asupra celei învinse și cititorii vor reacționa, iar sponsorii, de asemenea. Așa se face că procesul Gutău (Dicu e, cumva, neimportant) va face ca o parte a presei vâlcene să sufere grave prejudicii în fața publicului, iar dacă la aceasta adăugăm și criza economică , putem trage concluzia firească precum că unele gazete își vor da obștescul sfârșit. „Criterii politice” are, de asemenea, un punct de vedere, noi înclinând spre ideea că prezumția de nevinovăție trebuie să stea la baza oricărei atitudini de presă , acesta fiind motivul pentru care am fost mai mult de partea primarului decât împotriva lui. Nu ne-am permis însă să dăm verdicte înaintea pronunțării justiției.

SILVIU POPESCU E BOLNAV DE PRESOMANIE

” Omul trebuie ajutat să revină la starea de normalitate

În „Curierul de Râmnic”, de altfel un ziar profesionist la înfățișare, ce se dovedește însă josnic în conținut, directorul Silviu Popescu a găsit cu cale să mătațe pe motiv că l-aș apăra pe primarul Mircia Gutău în emisiunile mele televizate și în articole. Atacul e mârălănesc, omul măface spălător de cadavre politice etc. Așa stând lucrurile, mă gândesc ca în următoarele zile să fac câteva observații pe marginea acestui subiect. Nu de alta, dar este bine să știe și cititorii gazetei lui Popescu cam cum stau lucrurile cu publicația care se intitulează „singura oază de libertate din Vâlcea” sau cam așa ceva. Astăzi, îi vom reaminti dlui Popescu modul în care s-a reinserat în presă După o eșuată escapadă prin America. Nu spun o noutate că repatriatul Popescu a apelat la ajutorul primarului Mircia Gutău și a primit o uriașă sponsorizare pentru a scoate pe piață săptămânalul „City”. Să-i fie de bine. Numai că , în clipa în care Gutău, sponsorul, a fost arestat, primul care l-a jucat pur și simplu în picioare a fost Silviu Popescu. S-a gândit, probabil, că dacă fostul sponsor nu îl mai poate ajuta financiar și dacă tot e în pușcărie și nu se poate apăra, atunci e bine să îl atace, fiindcă tot câștigă ceva – faima de jurnalist negru în cerul gurii. până aici înregistrăm o veche paradigmă umană: facerea de bine... Numai că Silviu Popescu a fost ajutat de Mircia Gutău nu numai ca jurnalist, ci și ca om aflat la ananghie, primarul plătindu-i bietului repatriat o cameră de hotel și ciorba pe câteva luni. A fi acum cel mai mare acuzator al lui Gutău e deja patologic și de asta spuneam că Popescu e bolnav de presomanie, acea maladie care îi lovește, ca damblaua, pe unii directori de ziar care nu se mai pot controla. În episodul de azi aș mai adăuga doar un lucru. Popescu mă primește, chipurile, în clubul personajelor negative din Vâlcea. Mulțumesc frumos,

sunt onorat. În clubul celor pe care Popescu îi terfelește se află deja directorul Oltchim Constantin Roibu și primarul Mircia Gutău. Compania mănonorează.

UN ZIARIST ÎN PIELEA GOALĂ VA TRECE PE STRADĂ

" În foarte scurt timp locuitorii din Pitești și Rm. Vâlcea vor vedea un asemenea spectacol

Este o chestiune de zile până când locuitorii orașelor Rm. Vâlcea și Pitești vor vedea un spectacol inedit. Va trece pe străzile orașului lor, gol pușcă , așa cum l-a făcut mama lui, unul dintre ziaristii importanți ai urbei. Înainte de a nominaliza, trebuie să explic cum este posibil un asemenea fenomen. Ei bine, ziaristul este întotdeauna îmbrăcat în articolele pe care le scrie. Articolele care se dovedesc false în esența lor pică de pe trupul ziaristului, unul câte unul și, dacă nu este atent, omul poate ajunge cum spuneam, adică gol pușcă . Există articole-palton, articole-că mașă, articole-maiou și articole-chiloți. Când pică de pe tine până când și articolul-chiloți, cum altfel să mai mergi pe stradă decât în pielea goală? Și acum, exemplele concrete. La Rm. Vâlcea, ziaristul Silviu Popescu se străduiește de câțiva ani să demonstreze că primarul Mircia Gutău este vinovat de luare de mită. În paralel, adică în același timp cu șirul articolelor ziaristului, justiția judecă acest caz și urmează să se pronunțe definitiv în cel mai scurt timp. Dacă se va dovedi că ziaristul a avut dreptate, nu înseamnă nimic mai mult decât că ziarul său a înregistrat o lovitură de presă . Dacă se va dovedi însă că ziaristul a condamnat un om nevinovat, solicitând ca acesta să fie băgat la pușcă rie, să îi rămână singuri soția și copiii, să se îmbolnăvească în celulă, să moară de dor, să își rateze întreaga viață, să iasă cu parul alb de acolo, atunci ziaristul rămâne în pielea goală. Se întâmplă asta deoarece articolele prin care ceri ca un om să facă pușcă rie sunt genul de articole-chiloți, adică cea mai intimă expresie a presei. În general, e bine să nu scrii asemenea articole, adică să nu riști să-ți pui chiloții la bătaie, fiindcă în cazul că te-ai înșelat, ieși pe stradă doar în pielea goală. În presă e aproape ca în justiție, adică e de preferat să aperi un vinovat decât să acuzi un nevinovat, mai ales să îl acuzi sută la sută, să-i ceri condamnarea, să îl vrei terminat. Dacă ai făcut asta, ai scris articole-chiloți. Iar dacă acești chiloți pică , vei merge pe stradă gol pușcă și oricine va putea râde de tine. Ca să nu mai spun că pot fi unii care, dacă tot te văd în pielea goală, vor dori să îți satisfac niște pofte perverse cu tine. Și o meriți. Cam așa stau lucrurile cu ziaristul vâlcean Silviu Popescu. În curând, justiția se va pronunța definitiv în cazul Gutău. O condamnare a acestuia i-ar aduce glorie jurnalistului și nimic mai mult, fiindcă în presă gloria durează câteva zile. O achitare însă îi va aduce aceluiși jurnalist rușinea eternă de a nu putea ieși din casă. Fiindcă dacă va dori să iasă nu o va putea face decât în pielea goală. Alte articole-chiloți nu va mai putea scrie, fiindcă și cu chiloții ăștia de presă e o problemă: nu prea poți să îți cumperi prea multe perechi într-o viață. Cam același lucru se poate întâmpla cu ziaristul argeșean Gabriel Grigore. Domnia sa a aprobat publicarea în gazeta pe care o conduce a unui articol în care se spune că un deputat

este înșelat de soție deoarece se poartă atât de rău încât a meritat-o și, în plus, e un tată naturat ai căror copii ar trebui luați în supraveghere de Protecția Copilului. După câte știu, familia deputatului respectiv este foarte unită, unită prin dragoste, iar copiii sunt bine mersi. Ce ar fi ca, peste câteva zile, întreaga această familie să iasă pe Corso la plimbare, arătând întregii lumi unitate și armonie, în vreme ce gazetarul nu va putea face acest lucru ? De ce nu o va putea face ? De aia... Și mai ales fiindcă nu are chiloți. Articolul-chiloți a căzut de pe dânsul.